

OSP ŁUKANOWICE

♦ Siedzą od lewej: Stanisław Zapart, Władysław Kuziel, Ludwik Węgrzyn, Stanisław Branicki, Mieczysław Cichoń, Władysław Cierniak, Stefan Baran; stoją od lewej: Mateusz Fornal, Mariusz Węgrzyn, Mirosław Węgrzyn, Zdzisław Ptak, Tadeusz Wiśniewski, Jakub Mleczo, Krzysztof Kubacki, Czesław Dul, Łukasz Frączek.

Rok powstania: 1918

Liczba członków: 35 (czynni członkowie)

Łukanowice 1; tel. (0-14) 679-09-40 (remiza)

Prezes: Ludwik Węgrzyn

Zastępca prezesa: Jan Dyrdał

Naczelnik: Czesław Dul

Skarbnik: Władysław Cierniak

Sekretarz: Mariusz Węgrzyn

Ochotnicza Straż Pożarna w Łukanowicach założona została przez Grzegorza Dyrdała w 1918 roku. Prowadził on funkcję pierwszego prezesa, a w kierowaniu drużyną pomagał mu naczelnik Andrzej Bachara. O dacie założenia jednostki wiemy tylko dzięki przekazom ustnym. Najpierw bowiem założyciel jednostki powiedział o niej młodszemu druhowi – Janowi Misia-kowi i Stanisławowi Cierniakowi, ci z kolei przekazali ją obecnemu prezesowi OSP, który uwzględnił ją w kronikarskich zapiskach dopiero w 1987 roku. Fakt istnienia Straży Ogniowej w Łukanowicach zaraz po I wojnie światowej jest jednak odnotowany w książce protokołów Rady Gminy z 1920 roku.

Niemalże zaraz po utworzeniu OSP, ochotnicy brali udział w gaszeniu wielkiego pożaru w Łukanowicach, w którym spłonęło kilka zabudowań. Głównym wyposażeniem w tamtych czasach była pompa konna i beczkowóz konny. Sprzęt ten przechowywano w prowizorycznej remizie, którą była drewniana szopa. W 1938 roku za fundusze wiejskie zakupiony został spichlerz od pani Jordano-wej. Po modernizacji urządzono w nim Gromadzki Dom Ludowy oraz siedzibę OSP.

Działalność strażaków podczas II wojny światowej nie jest udokumentowana. Po zakończeniu działań druhowie odremontowali swoją siedzibę. Urządzono wówczas świetlicę wiejską, w której członkowie OSP prowadzili ożywioną działalność kulturalną i artystyczną. Organizowano m.in. zabawy taneczne, konkursy, przedstawienia, loterie fantowe, spotkania z mieszkańcami na tzw. herbatkach oraz edukacyjne pogadanki o tematyce przeciwpożarowej.

16 sierpnia 1957 roku miejscowa jednostka została wyposażona w pierwszą motopompę M-200. Do jej transportu w następnym roku strażacy zakupili

używany samochód skrzyniowy marki Chevrolet, który po renowacji służył do 1 października 1966 roku. Tego dnia bowiem druhowie nabyli używany samochód pożarniczy marki Ford. Również w październiku 1966 roku oddano do użytku przeciwpożarowy zbiornik wodny, a na wyposażeniu jednostki pojawiła się motopompa M-400, którą w 1967 roku zamieniono na nowszy i wydajniejszy model M-800, co znacząco wzmocniło sprawność działania OSP. Działalność ratownicza, to nadal jednak tylko część zadań na jakich koncentruje się miejscowa drużyna. Strażacy chętnie włączają się w prace społeczne na rzecz swojej miejscowości. Właśnie dzięki takiemu zaangażowaniu 23 września 1973 roku został otwarty „ogródek jordanowski”, który wykonali sami druhowie przy pomocy kilku pracowników Zakładów Azotowych w Tarnowie.

Na walnym zebraniu OSP w 1972 roku, została podjęta uchwała w sprawie budowy nowej strażnicy, która miała powstać na miejscu starej siedziby. Załatwianie formalności i gromadzenie środków finansowych oraz materiałów trwało kilka lat. 20 maja 1979 roku odbyła się uroczystość wmurowania kamienia węgielnego. Głównie ze względu na trudności gospodarcze, jakie miały miejsce w tamtych czasach, budowa trwała wiele lat. Udało się ją jednak doprowadzić do końca i 9 sierpnia 1987 roku nastąpiło oficjalne oddanie do użytku Domu Strażaka. Z okazji tej uroczystości jednostce został przekazany samochód marki Żuk. Do powstania nowej siedziby szczególnie przyczynili się m.in.

♦ Zwycięska drużyna żeńska w składzie: Stanisława Baran (Kubacka), Maria Koza (Piórko), Teresa Koza (Ścieżka), Maria Brożek (Budzioch), Maria Nosek (Zamiatała), Barbara Grzywa (Ślęzak), Maria Bachara (Michalek), Bogusława Kurek (Gniadek) podczas zawodów rejonowych w Zakrzowie; 16 września 1973 roku.

druhowie: Ludwik Węgrzyn, Marian Cichoń, Stanisław Cierniak, Jan Misiak, Edward Brożek, Władysław Kuziel, Stanisław Zapart, Antoni Nowak, Bolesław Węgrzyn, Antoni Mitera, Józef Bachara. Dziś w remizie znajduje się m.in. sala widowiskowa wraz z zapleczem kuchennym, świetlica, boks garażowy, sala komputerowa i do tenisa stołowego.

W 1988 roku na wyposażeniu bojowym jednostki pojawiła się druga motopompa M-800.

2 lipca 1989 roku to kolejna ważna data w historii miejscowego OSP. W tym bowiem dniu został nadany strażackiej drużynie sztandar ufundowany przez lokalną społeczność.

W styczniu 2003 roku ochotnicy zakupili używany, ale w dobrym stanie, samochód pożarniczy Mercedes 608 D (nadal jest użytkowy, Żuk natomiast został przekazany OSP w Więckowicach), a kilka miesięcy później pompę szlamową. W 2004 roku wyposażenie zostało uzupełnione jeszcze o agregat prądotwórczy, przecinarki do drewna oraz stali i betonu.

♦ 13 października 1968 roku, III miejsce na zawodach rejonowych w Zakrzowie wywalczyli druhowie: Stanisław Zapart, Bolesław Węgrzyn, Ludwik Węgrzyn, Władysław Cierniak, Edward Brożek.

♦ Tablica pamiątkowa upamiętniająca osoby szczególnie zaangażowane w powojenny remont i modernizację nieistniejącej już strażnicy.

♦ Syrena alarmowa z lat 50.

Na przestrzeni lat druchowie nieśli pomoc nie tylko okolicznym mieszkańcom. Z najważniejszych akcji należy wymienić: gaszenie kilkudziesięciu domów w Jadownikach w 1963 roku oraz walkę z „dużą wodą” w 1997 roku w Karsach na rzece Wiśle i 2006 roku w Ciężkowicach na rzece Białej. Ponadto członkowie OSP brali udział przy zabezpieczaniu papieskich pielgrzymek. Swoją obecnością uświetniają również uroczystości kościelne i gminne.

O dobrej sprawności miejscowych strażaków świadczą również liczne puchary i dyplomy wywalczone na zawodach. Warto tu wymienić m.in. osiągnięcia: I miejsce sekcji młodzieżowej na zawodach powiatowych w Czychowie w 1963 roku, I miejsce drużyny żeńskiej i II lokata seniorów w 1966 roku na zawodach powiatowych w Łukanowicach, I miejsce drużyny młodzieżowej na zawodach rejonowych w Zakrzowie w 1973 roku, II miejsce

♦ Wiceprezes zarządu wojewódzkiego ZOSP – Wiesław Woda odznacza sztandar złotym madalem „Za Zasługi dla Pożarnictwa” podczas jubileuszu 80-lecia OSP; 1998 rok.

seniorów na zawodach gminnych w Wojniczu w 1990 roku, II miejsce drużyny młodzieżowej żeńskiej na zawodach gminnych w 1992 roku oraz II miejsce młodzieżówki męskiej na zawodach gminnych w 1999 roku.

Aktualnie w Łukanowicach służbę pełnią: Mariusz Węgrzyn, Mirosław Węgrzyn, Paweł Sosin, Ryszard Drelicharz, Krzysztof Kubacki, Stefan Baran, Konrad Mleczek, Jakub Mleczek, Zdzisław Ptak, Kazimierz Ptak, Krzysztof Ptak, Leszek Krzysztofiński, Mirosław Krzysztofiński, Mieczysław Cichoń, Jacek Nosek, Mieczysław Nosek, Tadeusz Wiśniewski, Czesław Dul, Łukasz Dul, Stanisław Branicki, Łukasz Frączek, Andrzej Cichoń, Konrad Zamiatą, Marcin Budyń, Łukasz Zaba-wa, Radosław Bujak, Jerzy Nowak, Maciej Fornal, Tomasz Branicki, Mirosław Frączek, Paweł Stefański, Mateusz Fornal, Mariusz Drelicharz, Marcin Cichoń, Tomasz Cichoń.

Młodszym kolegom pomocą służą: Ludwik Węgrzyn, Bolesław Węgrzyn, Mieczysław Mendel, Ignacy Sosin, Marian Cichoń, Stanisław Zapart, Władysław Kuziel, Władysław Cierniak, Jan Dyrdał, Józef Michałek.

Z nieżyjących zasłużonych działaczy warto wspomnieć: Grzegorza Dyrdała, Andrzeja Bacharę, Ignacego Węgrzyna, Jana Dyrdała (seniora), Stanisława Barana, Bronisława Bujaka, Józefa Bacharę, Antoniego Nowaka, Jana Misiaka, Stanisława Cierniaka i Edwarda Brożka.

♦ Drużyna kobieca w składzie: Maria Bachara (Michał), Bogumiła Kurek (Gniadek), Barbara Węgrzyn (Wardzała), Krystyna Gołąb (Latawska), Stanisława Baran (Kubacka), Kazimiera Dyrdał (Nowak), Lucyna Nosek (Janiec), Teresa Bachara (Czernecka), na zawodach rejonowych w Perle, 13 lipca 1969 roku, wywalczyła III miejsce.